

Stručná kronika Lhoty pod Hoříčkami

**Sepsáno pro všechny, kteří by se rádi
dozvěděli něco více o této obci**

15. století	
Období	Událost
1403	První zmínka o Světlé.
19. prosince 1405	Eliška z Ratibořic zřídila ze svého věna při kostele v Úpici oltář Božského těla, který nadala domem a 3 pruty polí v Úpici a platy ve Lhotě pod Hoříčkami ¹ a v Přibyslavi u Krčina.
1416	První zmínka o Újezdci.

1403

První zmínka o Světlé

První zmínka o Světlé pochází z roku 1403. Její jméno pochází nejspíše od světlého místa v lesích, jež vzniklo vykácením nebo vypálením. Od začátku 15. století patřila Světlá pod Hoříčkami k hradu Vízmburk a v 16. století připadla panství Rýzmburk. Od roku 1628 náležela k ratibořickému statku, tudíž k náchodskému panství. Během třicetileté války změnila stejně jako celé panství majitele, stal se jím rod Piccolomini. V roce 1792 koupil zadlužené náchodské panství, a tudíž i Světlou, vévoda kuronský a zaháňský Petr Biron, po něm pak stála v čele panství jeho dcera kněžna Kateřina Vilemína Zaháňská, ale již roku 1849 přestává být Světlá součástí onoho panství, protože se stala osadou Vestce. Pod touto obcí zůstává až do roku 1889, kdy získává samostatnost. V té době byly v obci 2 hospody, 2 nálevny lihovin, 2 kramáři, 1 řezník, 1 pekař a krupař, 1 obchodník v potravinách, 1 truhlář, 1 bednář, 3 pokrývači a několik tkalců². Později se stává součástí Lhoty pod Hoříčkami (1960-1985), poté Hoříček (1985-1990) a 1. září 1990 se stává opětovně jednou z místních částí Lhoty pod Hoříčkami, která znovu nabyla své samostatnosti.

Rok	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1961	1970	1980	1991	2001
Počet obyvatel	351	326	287	304	286	246	241	161	139	120	99	74	77

Vývoj počtu obyvatelstva Světlé

Rok	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1961	1970	1980	1991	2001
Počet domů	58	58	54	56	58	60	63	63	-	45	38	53	53

Vývoj počtu domů ve Světlé³

1405

¹ „...jednu kopu grošů ročního a stálého důchodu (platu) ve vsi Lhotě u Hoříček na jednom člověku, a sice Janovi a jeho dědicích.“

² Václav Šrám, Okres Česko-Skalický. Nástin historický, Praha 1882.

³ Kolektiv pod vedením Ing. Jiřiny Růžkové, CSc. a Ing. Josefa Škrabala, Historický lexikon obcí České republiky 1869-2005, Praha 2006.

První zmínka o Lhotě pod Hoříčkami

Obec byla založena v první polovině 13 století, ale první písemná zmínka o ní je až z roku 1405. Od začátku 15. století patřila Lhota k hradu Vízmburk. Jeho držitel Petr Adršpach z Dubé a z Náchoda nehospodařil dobře a již mezi lety 1516-1519 prodal hrad i s blízkým okolím Janu Špetlovi z Janovic, ale nedokázal si udržet ani svoje zboží skalské a rýzmburské, do něhož byla počátkem 16. století přiřazena i Lhota, a tak roku 1527 ho zastavil Zdeňkovi Lvovi z Rožmitálu a Janu Krušinovi z Lichtemburka. Od nich se v roce 1534 dostala Lhota i s ostatními majetky, např. se Světlou, Ratibořicemi, Křižanovem, Chlístovem, Hoříčkami a Libňatovem, do vlastnictví Jana z Pernštejna, který již předtím zdědil panství vízmburské a náchodské po svém bratrovi Vojtěchovi z Pernštejna, jenž zesnul 17. března 1534 v Pardubicích a i jeho žena Johanka z Vartemberka ho nepřekala o mnoho déle, neboť zemřela 16. března 1536 v Náchodě. Jan z Pernštejna byl známým hromaditelem majetků, ale nepatřil mezi dobré hospodáře, a tak v roce 1544 zpustlé rýzmburské panství prodává Bernardovi Žehušickému z Nestajova. Ten umírá v roce 1563 jako bezdětný a jeho majetku se ujímá jeho strýc Jan Žehušický z Nestajova. Bohužel díky jeho chatrnému zdraví tomuto zboží vládne necelý rok a celé Rýzmbursko se dostává do rukou jeho bratra Hertvíka. Za něho panství vzkvétá, ale tento rozkvět je zastaven jeho smrtí v roce 1578. Nastává období šarvátek o jeho majetek, k němuž se hlásí jeho manželka Bohunka z Hustřířan, sestry Mandaléna, Alžběta a Lidmila a Jan Chuchelský z Nestajova. Nakonec byla 6. dubna 1579 sepsána dohoda, v níž bylo panství rýzmburské postoupeno sestrám zesnulého, i když bylo ztenčeno o zboží skalské a adršpašské, které bylo prodáno ještě za života Hertvíka Žehušického z Nestajova (1576), i když onoho majetku nakonec také nabyly, ale až roku 1580. Rozsáhlé dluhy však musely být spláceny, a tak se panství ztenčovalo. Trojice sester se nakonec dohodla o rozdělení zbytku tím způsobem, že Mandaléna získala majetky rýzmburské, Alžběta obdržela Teplice a Adršpach a Lidmila ovládla panství skalské a stárkovské. Rýzmburské panství však za Mandalény Úlíbské z Nestajova neprosplávalo a v roce 1582 byly prodány Jaroslavovi ze Smiřic Ratibořice, Lhota pod Hoříčkami, Chlístov a Křižanov. Pánům ze Smiřic bylo roku 1621 zabaveno panství náchodské kvůli jejich účasti ve stavovském povstání a o dva roky později ho nabývá Marie Majdaléna Trčková z Lobkovic, aby ho v roce 1628 prodala svému synovi Adamovi Erdmanovi Trčkovi z Lípy, přičemž je Lhota přiřazena k ratibořickému statku a s ním dále mění majitele, neboť Adam Trčka z Lípy je spolu s Albrechtem z Valdštejna v Chebu zavražděn (25. února 1634) a jeho majetky propadají císaři. Novým majitelem se stal hrabě Octavio Piccolomini, kterému panství ke dni 10. května 1634 daroval sám císař. Po vymření rodu Piccolominiů 6. července 1783 vznikl o panství náchodské spor, který skončil až tím, že po Josefu Vojtěchovi hraběti Desfours v Mont a Athienville a na Průhonicích a Františkovi Antonínovi hraběti Desfours koupil Náchodsko Petr, vévoda kuronský a zaháňský. Po něm pak nastupuje jeho dcera kněžna Kateřina Zaháňská, která je v době své nezletilosti zastupována Josefem Vratislavem z Mitrovic. Po její smrti v roce 1839 zdědila majetky Marie Pavlína, kněžna z Hohenzollernu a z Hechingenu a od ní panství koupil Karel Oktavius, hrabě z Lippe a z Bisterfeldu. Po krátké době Náchodsko koupil kníže Schaumburg-Lippe a v rukou jeho potomků zůstaly tamní majetky, i když v okleštěné formě, až do roku 1945, kdy byly zabaveny na základě Benešových dekretů. To však již Lhota pod Hoříčkami byla dávno samostatnou obcí s voleným zastupitelstvem. V revolučním roce 1848 počal novodobý rozvoj obce, neboť v ten samý rok byla založena škola, pro níž byla v roce 1897 postavena nová budova a v ní se učilo až do roku 1945. Koncem 19. století byly v obci 3 hospody, 1 řezník, 3 kramáři, 1 pekař, 1 truhlář, 2 koláři, 2 krejčí, 1 obuvník a 1 tkadlec⁴. Obecní boom pokračoval i po vyhlášení samostatné Republiky československé. Roky 1925-

⁴ Václav Šrám, Okres Česko-Skalický. Nástin historický, Praha 1882.

1927 přinesly vybudování zdejšího vodovodu a v roce 1930 byl do obce zaveden elektrický proud. Poté přišla okupace, 2. světová válka a komunistický režim. Všechna tato období rozvoji obce ne zrovna přála. Po likvidaci systému střediskových obcí v roce 1990 se stala znovu samostatnou obcí, ale později se její katastr zmenšil, neboť v roce 1994 byly její části Hostinka a Větrník přičleněny k obci Vestec.

Rok	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1961	1970	1980	1991	2001
Počet obyvatel (Obec celkově/samotná Lhota)	978 /38 8	862 /33 8	763 /30 6	746 /28 3	711 /28 0	633 /26 1	588 /22 9	440 /19 3	363 /14 6	326 /13 6	275 /11 8	222 /11 4	246 /13 0

Vývoj počtu obyvatelstva Lhoty pod Hoříčkami

Rok	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1961	1970	1980	1991	2001
Počet domů (Obec celkově/samotná Lhota)	153 /63	155 /64	154 /66	152 /64	151 /62	154 /64	158 /64	157 /63	134/ 134	126 /57	104 /45	148 /66	146 /65

Vývoj počtu domů ve Lhotě pod Hoříčkami⁵

1416

První zmínka o Újezdci

Újezdec je písemně zmiňován poprvé v roce 1416 a již tehdy patřil pod chvalkovickou tvrz, kterou po přestavbě nazýváme od 16. století zámek. Prvním doloženým majitelem Újezdce byl Jan z Chvalkovic. Po něm se v roce 1518 připomíná Jan Chvalkovský z Hustřířan, který zemřel mezi lety 1544-1548 a za jeho nezletilé potomky chvalkovické zboží poručnický ovládala vdova Lidmila z Gerštorfu. Tehdy do něj byly např. zahrnuty zámek, dvůr a ves Chvalkovice, celý Újezdec a část Miskolez. Počátkem 50. let 16. století se všichni bratři (Zdeněk, Bavor, Jiřík, Jindřich) podělili o toto panství, ale hned od počátku mezi nimi zavládla velká nevráživost a spory. Nakonec Chvalkovice s příslušenstvím patřily sirotkům po Jiříkovi. Důvody však nejsou známy, ale dá se soudit, že nejspíše všechny své bratry přečkal, čímž se dostal k celému majetku. V 70. letech 16. století tak na Chvalkovice přichází poručenská vláda, neboť sirotci Václav, Jiřík, Jindřich, Eliška ani Kateřina nedosáhli tehdy ještě zletilého věku. Když dorostli, jejich majetek se ještě rozrostl o ten, jenž patřil jejich

⁵ Kolektiv pod vedením Ing. Jiřiny Růžkové, CSc. a Ing. Josefa Škrabala, Historický lexikon obcí České republiky 1869-2005, Praha 2006.

strýci Janu Jindřichovi. Po smrti Václava, který je připomínán ještě v tituláři z roku 1589, a Jindřicha vládla na zdejší panství Eliška, provdaná Polcárová (ne Otmárová, jak se mnohdy na internetu vyskytuje, neboť se jedná jen o chybu, jež je způsobena automatickou opravou ve Wordu), jako poručnice svého bratra Jiříka Chvalkovského z Hustířan. Avšak ani jemu nebylo dopřáno dlouhého věku a pevného zdraví, proto před svou smrtí přepsal svůj majetek na již zmíněnou Elišku Polcárovou z Hustířan, která roku 1597 prodala jménem svých dětí Judity, Kateřiny, Václava Bohaboje a Bohunky část Chvalkovicka, přesněji ves Újezdec. Ten se za 1250 kop českých grošů stal majetkem Jana z Dobřenic. Posléze stejně dopadl i zbytek chvalkovického panství. 17. června 1600 komisař zemského soudu prodal dluhy obtížený majetek Janovi staršímu Dobřenskému z Dobřeni, který ho koupil své manželce Mandaléně Dobřenské ze Žlunic, čímž se chvalkovické zboží znovu scelilo a na dlouhá léta se dostalo do rukou rodu Dobřenských z Dobřenic. Koncem 18. století se Újezdec dostává díky koupi do rukou Kateřina Vilemíny Zaháňské (vévodkyně) a tudíž se stává součástí náchodského panství. To později získává rod Schaumburg-Lippe, který si ho podržel až do roku 1918, kdy bylo převzato čs. pozemkovým úřadem a v rámci 1. pozemkové reformy postupně rozprodáno. V roce 1869 je obec pod názvem Oujezdec připomínána jako osada Lhoty pod Hoříčkami, kterou byla již od roku 1849. Koncem téhož století se v obci nacházela 1 nálevna piva a lihovin⁶. V letech 1880-1960 se Újezdec dočkal samostatné existence. Počátkem 20. století činila rozloha Újezdce 175,75 ha. Starostou byl Čeněk Borůvka, radními Antonín Hoffmann a Čeněk Hoffman. Jmění obce: 1000 K movité, 1550 K nemovité. V roce 1960 byl přičleněn ke Lhotě pod Hoříčkami, v roce 1985 se i s touto obcí stal součástí střediskové obce Hoříček a když došlo ke zrušení střediskových obcí, odtrhl se se Lhotou od Hoříček a od 1. září 1990 je až dosud místní částí Lhoty pod Hoříčkami.

Rok	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1961	1970	1980	1991	2001
Počet obyvatel	239	198	170	159	145	126	118	86	78	70	58	34	39

Vývoj počtu obyvatelstva Újezdce

Rok	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1961	1970	1980	1991	2001
Počet domů	32	33	34	32	31	30	31	31	-	24	21	29	28

Vývoj počtu domů v Újezdci⁷

16. století	
Období	Událost
3. října 1548	Lidmila z Gerštorfu, vdova po Janu Chvalkovském z Hustířan, seděním na Chvalkovicích, vložila do zemských desek chvalkovické sirotčí dědictví, jež obsahovalo též celou ves Újezdec ⁸ .
1582	Majitelkou Ratibořic, Chlístova, Křižanova, Lhoty pod Hoříčkami a Zábrodí se

⁶ Václav Šrám, Okres Česko-Skalický. Nástin historický, Praha 1882.

⁷ Kolektiv pod vedením Ing. Jiřiny Růžkové, CSc. a Ing. Josefa Škrabala, Historický lexikon obcí České republiky 1869-2005, Praha 2006.

⁸ August Sedláček, Hrady, zámky a tvrze království Českého. Díl pátý. Podkrkonoší, Praha 1887.

	stala Hedvika Smiřická z Hasenburka.
1584	Lhota pod Hoříčkami, náležející k rýzmburskému panství, čítala osedlých s koňmi 9, zahradníků 6, ročního platu odváděla 5 kop grošů ⁹ .
1591	Fridrich z Kounic a Oujezdce vystavěl na panské půdě 2 chalupy, a to pro svého kuchaře a služebníkov.
1597	Kateřina Otmárová z Hustířan prodala jménem svých dětí část chvalkovického zboží, tj. ves Újezdec, Janovi z Dobřenic za 1250 kop grošů českých ¹⁰ .

1539

Místní zloděj a náhodské útrpné právo

„Jakýs Jíra ze Srbské, o němž při hospodářství se zmiňujeme, vyznává 15. března roku 1539 na trápení, „že ukradl Burjánkovi v Rybnících ručnici „nočně“, vlezl tam oknem a tu jest zastavil Mikšovi Kublasovi synu v Žakši ve 14 grošů bílých. Dále Vidimcovu synu v Radechové Svrchní že ukradl sukni, šavli a kabát a Vidimce samé čtyry sýry. Po delším trápení vyznal, že ukradl v Ohnišově Machovi Mikulkovu z Bohuslavic meč a ten prodán jest u Solnice, ale neví komu. Vyznal, že kradl obilí v noci s Urbanem, Šaškovým synem na poli Jirmanovi, švagru svému, šest šest snopuov a nosili na pole Šaškovo, ale on Šašek o tom nic nevěděl. Vyznal, že ukradl sukni v Hradci Trakařům a že jest šel do maštale páně Albrechtovy Třebešovského v Doubravici nočně a vzal meč Jindřichovi pacholku jeho a ten sú mu zase vzali.“

Po Jírovi byl téhož dne mučen jakýs Vydra ze Lhoty pod Hoříčkami, zloděj světoběžný, jako Jíra. Týž vyznal na mučení, „že otčímovi svému ve Vestci ukradl 6 kop v noci a když jest kto přišel k otčímovi jeho na pivo zuostal tu a usnul, že jim peníze brával komu jedno mohl. Podolníkovi z Litoboře že ukradl 14 gr. bil. z tobolky, když usnul a Ondřejovi v Dluhodvořích že ukradl pošívku nohavice a 14 gr. českých „širokých“ Těž vyznal, „že člověku páně Strakovu ukradl 5 kop, když jest spal v světlnici a vlezl oknem a vytáhl jemu tobolku z podhlaví a Janovi, Brožovu synu ve Světlé že ukradl sukni, ale mu ji zase vrátil a Benešovi z Nedělišč kabát, nohavice, Peřinovi ze Lhoty z tobolky 5 gr. bil. a Patkovi z Ratibořic též 5 gr. bil., když spal. V Poděbradech tetce své Kateřině ukradl 5 kop, kabát a boty nové a v Heřmanicích Kubovi, Duškovu synu kabát, nohavice, šavli a tak „k čemu sem mohl přijíti, to sem ukradl.“ Dolořil ku konci dotazování.¹¹“

1544

Světlá mění svého vlastníka

„1544, 7. června

⁹ Václav Šrám, Okres Česko-Skalický. Nástin historický, Praha 1882.

¹⁰ August Sedláček, Hrady, zámky a tvrze království Českého. Díl pátý. Podkrkonoší, Praha 1887.

¹¹ J. K. Hraše, Dějiny Náchoda. Díl první. Od nejstarších dob až do bitvy na Bílé hoře, Náchod 1895.

Zdeněk Lev z Rožmitála a z Blatné a Hynek Krušina z Lichtmburka prodávají Janovi z Pernšteina hrady Rysmburk, Skály, Adšpach, Strmen, Bystraj, Červenou Horu, tvrz Ratibořice, městečka Žernoví, Červenou Horu, Starkov, vsi Volešnici, Vísku, Lhotu, Všelib, Lhotu Řešetovu, Ratibořice, Světlou, Litoboř, Chlístov, Hoříčky, Křížanov, Libnětov, Heřmaničky, Bystrý, Vernířovice, Skalky, Metuji, Javor, Studnice, Janovice, Zdonov, Dolejší a Hořejší Adršpach, Teplice, Novou Ves, Strážkovice, Hodkovice, Jívku, Chlívce, Záboří, Markoušovice, Vejrov, Stolín, Mstětín se vším příslušenstvím, zvláště s horami a kovy všelijakými, za 5500 Ss¹² gr. a 450 Ss gr. českých.“

Nový vlastník však nedokázal dobře spravovat svůj rozsáhlý majetek, a tak ještě téhož roku prodal rýzmburské zboží Bernartovi Žehušickému z Nestajova, který zde sídlil až do své smrti v roce 1563:

„Jan z Pernšteina prodává Bernartovi Žehušickému z Nestajova Rysmburk, Červenou Horu, Litoboř, Ratibořice, Skály, Adšpach, Strmen s jinými městečky a vesnicemi. – 1544, 11. října.

Jan z Pernšteina na Helfenšteině přiznal se před úředníky Pražskými, že dědictví své – Rysmburk, Červená Hora, zámky pusté a dvory kmecí poplužní s poplužím vysazený v plat, Litoboř a Ratibořice tvrze pusté a dvory poplužní pusté s poplužím vysazený též v plat, Žernoví, Červená Hora, městečka, domy krčmy a dvory kmecí s platem, Všelib, Ratibořice, Litoboř, Heřmaničky, Světlou, Vísku, Volešnici, Řešetovu Lhotu, Stolín, Chlístov, Hoříčky, Lhotu a Křížanov, vesnice celé a dvory kmecí s platem, s dědinami ornými i neornými, lukami, lesy, potoky, rybníky, řekami, kurmi, vajci, robotami, ospy¹³, caltami, mlajny, krčmami, s posudním, podacími kostelními, s lidmi a sirotky osedlými i neosedlými aneb z těch gruntuov zběhlými, i se vši zvolí, což k tomu přísluší, s plným panstvím, item Skály, Adršpach a Strmen, zámky pusté, dvory poplužní s poplužím vysazené v plat, Starkov městečko, domy, krčmy a dvory kmecí s platem, Bystraj, Vernířovice, Studnice, Javor, Skalky, Jívka, Teplice, Zdonov, Adršpach Dolejší, Adršpach Hořejší, Hodkovice, Janovice, vesnice celé a dvory kmecí s platem, v Metujích dvory kmecí s platem, což tu má, s dědinami, lukami, lesy, potoky, řekami, rybníky, kurmi, vajci, robotami, ospy, plecemi, mákem, krčmami, posudním, s podacími kostelními, pivovarem, horami, doly, pustotinami, s lidmi a sirotky osedlými aneb z těch gruntuov zběhlými, i se vši zvolí, což k tomu přísluší, s plným panstvím, to vše, což jest tu sám měl a držel, tak a v témž plném právě, v týchž mezích a hranicích, v nichžto dědictví záležití, a také tak, jakž smlúva o to učiněná zpečetěná téhož léta ve dsky zemské vložena, též registra na ta oboje panství vydaná v sobě plněji svědčí a zavírají, žádného práva, panství ani které zvláštnosti sobě ani svým dědicuom tudíž dále nepozuostavuje, - prodal Bernartovi Žehušickému z Nestajova a jeho dědicuom za šest tisíc kop grošuo a padesáte kop g. Pražských českých úplně a docela zaplacených, a jemu toho nadepsaného dědictví dědicky postúpil. Zpraviti má on sám prodávající toliko před každým člověkem právem zemským, a zvláště před věny a sirotky, jakož země za právo má, čímž má neb míti bude, třetinú výš. Pakli by nezpravil cc jakož forma. Stalo se v sobotu po svatém Diviši [1544].¹⁴“

1589

¹² Staročeská zkratka pro kopy.

¹³ Ospy byly obilné desátky nebo úroky z pastvy.

¹⁴ Archiv český čili Staré písemné památky české a moravské sebrané z archivů domácích i cizích, Praha 1902 (podle Desek Karlštejnských).

Zemřela Mandaléna (Magdaléna) Úlibská z Nestájova

Tato šlechtična, manželka Adama Úlibského z Újezdce, vlastnila v letech 1578-1589 rýzmburské panství, které zdělila spolu se svými sestrami po Hertvíkovi Žehušickém. Byla zadlužená, prodávala jednu vesnici za druhou a panství přivedla k úpadku. Roku 1582 prodala z rýzmburského zboží poplužní dvůr ratibořický s mlýnem, řekou a lukami, jakož i s vesnicemi Lhotou pod Hoříčkami, Chlístovem, Křižanovem, Zábrodím a lesem Kramolnou u Bakova, Jaroslavu ze Smiřic pro poručence Albrechta Václava ze Smiřic, seděním na Náchodě¹⁵, a to za 8500 kop českých grošů¹⁶. V roce 1586 od ní koupil dvory kmecí v Litoboři Jiřík z Dobřenic.

17. století	
Období	Událost
1628	Lhota pod Hoříčkami náležela k ratibořickému statku. Osdlých zde bylo 16, zahradníků 11 a 2 chalupy. Ročního úroku, který se platil o sv. Jiří a o sv. Havlu, odevzdávala Lhota pod Hoříčkami 2 kopy, 41 grošů a 3 denáry ¹⁷ .
1636	Kníže Oktavián Piccolomini de Arragona, vévoda v Amalfi, zakoupil statek miskolezský, obsahující ves Újezdec.
1637	Kníže Oktavián Piccolomini de Arragona, vévoda v Amalfi, přikoupil heřmanické zboží, obsahující ves Světlou.
1638	Náchodský úředník píše urozené paní Kateřině Markétě Rašínové, rozené Kordulové ze Sloupna a na Vinařicích, o poddaného, který obdržel před 18 lety výhost ze vsi Světlé.
20. ledna 1644	V Újezdci přenocovala pěší setnina a 78 koní se zavazadly ¹⁸ .
1655	Z kusu pustiny od Suchého dvora ve vsi Oujezdci se platily vrchnosti 2 gr., což roku 1665 užívala vrchnost k miskolezskému dvoru.
1671	Lhota pod Hoříčkami platila na ponocného na náchodský zámek z 9 sedláků po 2 gr. a 6 zahradníků po 1 groši.

1650-1655

Jezuitské obracení na víru

Významným obdobím pro obec jsou i roky 1650-1655, kdy byli ve Skalici připomínáni 2 jezuité Jiří Buda a Jiří Mazenius¹⁹, kteří jezdili s vojenským doprovodem po celém

¹⁵ Národní listy, Praha 3. září 1927.

¹⁶ Tomáš V. Bílek, Dějiny konfiskací v Čechách po r. 1618, Praha 1882.

¹⁷ Český lid. Sborník věnovaný studiu lidu českého v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a na Slovensku, XIX., Praha 1910.

¹⁸ Josef Myslimír Ludvík, Památky hradu, města a panství Náchoda, i vlastníkův jeho. Díl I., Hradec Králové 1857.

¹⁹ Václav Šrám, Okres Česko-Skalický. Nástin historický, Praha 1882.

náchodském panství, vykonávali všechny církevní úkony a v neposlední řadě horlivě obraceli lid ke katolické víře.

Obec	Počet
Farnost skalická	973
Hostinka	16
Kleny	43
Malá Skalice	70
Miskolezy	65
Říkov	66
Skalice	294
Spyta	29
Starkoč	12
Světlá	30
Svinišťany	65
Třebešov	68
Třtice	33
Vestec	9
Větrník	13
Zájezd	70
Farnost hoříčská	623
Běluň	23
Hoříčky	16
Chlístov	52
Křižanov	27
Lhota pod Hoříčkami	70
Libňatov	105
Litoboř	91
Mezilečí	125
Proruby	45
Újezdec	69
Farnost boušínská	209
Mečov	13
Slatina nad Úpou	196

Porovnání obyvatel Lhoty pod Hoříčkami a okolních obcí, kteří podle zpovědního seznamu z roku 1654 přijali svátost sv. pokání²⁰

²⁰ Pamětní kniha obce Libňatov, založená 1. ledna 1923.

18. století	
Období	Událost
1725	Zřízena chvalkovická fara, k níž byla přiřazena také část Újezdce.
8. března 1745	Do Lhoty pod Hoříčkami zavítalo 40 císařských jezdců. Stejný počet jezdců se nacházel též v Újezdci ²¹ .
1764	Ve Světlé postavena dřevěná zvonička.

1764

Stavba zvoničky ve Světlé

Dřevěná zvonička ve Světlé byla vybudována v roce 1764 a v průběhu času prošla několika opravami, z nichž jedna z největších byla dokončena v létě 1969 ve spolupráci s Památkovou péčí a ONV. 3. května 1958 byla zapsána jako nemovitá památka do státního seznamu. Časem začala zvonička chátrat. Velkou opravu začala vyžadovat zejm. její střecha. Začaly diskuse s památkáři a hledání možností poskytnutí dotace na tuto akci. V roce 2014 byla přislíbena na její opravu dotace ve výši 80 000 korun, přičemž celkové náklady byly odhadnuty na 120 000 korun.

19. století	
Období	Událost
1863	Dražba p. 12 ve Světlé ²² . V Újezdci postavena zděná kaplička se zvonovou věží, do níž byl přenesen zvonek z lípy, která stávala nad čp. 29.
1867	Skončila společná samospráva Lhoty pod Hoříčkami a Újezdce.
1877	Dražba poloviny usedlosti čp. 22 F. Šrůtka v Újezdci o odhadní ceně 3243 zl. ²³
1878	U Dlouhé Vody postaven most.
1879	Od Dlouhé Vody až k Újezdci čp. 4 byla postavena silnice.
1881	Domy čp. 30-32 a louka u čp. 5 byly přeřazeny z miskolezského do újezdeckého katastru.
1882	Ve Lhotě pod Hoříčkami vysvěcen kamenný podstavec s litinovým křížem.
1884	Dražba poloviny usedlosti Antonína Hanouska čp. 31 v Újezdci (269 zl.) ²⁴ a pohledávky Posnerové 450 zl. na čp. 13 ve Lhotě pod Hoříčkami ²⁵ .
1885	Dražba usedlosti Josefa Kulta čp. 23 v Újezdci (7829 zl.) ²⁶ a poloviny chalupy Hanouskové čp. 31 v Újezdci (269 zl.) ²⁷ .

²¹ Josef Myslimír Ludvík, Památky hradu, města a panství Náchoda, i vlastníkův jeho. Díl I., Hradec Králové 1857.

²² Národní listy, Praha 25. listopadu 1863.

²³ Národní listy, Praha 4. října 1877.

²⁴ Národní politika, Praha 3. prosince 1884.

²⁵ Národní listy, Praha 2. října 1884.

1888	Obecní zastupitelstvo Lhoty pod Hoříčkami v čele se starostou Josefem Hoffmannem podalo petici proti Liechtensteinovu návrhu na konfesijní školy ²⁸ . Dražba Jarých usedlosti čp. 61 ve Lhotě pod Hoříčkami ve výši 6218 zl. ²⁹
1889	Dražba Hofmanové usedlosti čp. 8 ve Lhotě pod Hoříčkami v odhadní ceně 2495 zl. ³⁰ a usedlosti Uhlířových čp. 15 v odhadní ceně 5702 zl. ³¹
1891	Dražba usedlosti čp. 21 v Újezdci v odhadní ceně 5595 zl.
23. března 1895	Na 1. valné hromadě Včelařského spolku pro okres česko-skalický byl za člena jeho výboru zvolen sedlák Horák ze Světlé ³² .
14. června 1895	Hospodářský spolek česko-skalický uspořádal valnou schůzi v hostinci Václava Dvořáčka ve Lhotě pod Hoříčkami (pod Větrníkem). Ta byla spojena s přednáškami ředitele Františka Bauera z Kuklen ³³ .
29. července 1895	Ničivé krupobití zasáhlo Lhotu pod Hoříčkami a Újezdec.
1896	Ve Světlé založen SDH.
15. prosince 1896	Ve schůzi českého oddělení Školní zemské rady bylo oznámeno otevření jednotřídní obecné školy ve Lhotě pod Hoříčkami ³⁴ .
1899	C. k. místodržitelství království Českého potvrdilo stanovy hospodářsko-čtenářské besedy v Újezdci ³⁵ .

1848

Založení školy ve Lhotě pod Hoříčkami

Škola zde byla založena již roku 1848 a o jejích počátcích napsal František V. Kodým toto:

„Ve Lhotě pod Hoříčkami učili pomocníci z Hoříček a dostávali za to obědy u hospodářů, groše za psaní „tří králů“ a žemle lnu. Když obec přiškolená byla k Hoříčkám, chodily děti rodičů majetnějších do Vestce, kdež se učitelé různými dárky naturálními odvděčovaly. Za to se jim dostávalo ve škole míst přednějších. Ale – „vznikly z toho rozbrojemezi žactvem, jež skončily ve škole všeobecnou pranicí a vyhnáním přemožených „přespólních“ ze školy této“³⁶.“

²⁶ Národní listy, Praha 12. listopadu 1885.

²⁷ Národní listy, Praha 5. března 1885.

²⁸ Národní listy, Praha 29. března 1888.

²⁹ Národní listy, Praha 15. června 1888.

³⁰ Národní listy, Praha 22. března 1889.

³¹ Národní listy, Praha 12. dubna 1889.

³² Obnova, Hradec Králové 29. března 1895.

³³ Národní listy, Praha 14. června 1895.

³⁴ Národní listy, Praha 18. prosince 1896.

³⁵ Národní politika, Praha 3. srpna 1899.

³⁶ Národní listy, Praha 14. listopadu 1916.

O zřízení jednotřídní obecné školy bylo rozhodnuto roku 1896: České oddělení zemské školní rady se na své schůzi 21. července 1896 usneslo na tom, že povoluje vyškolení politické obce Lhoty pod Hoříčkami od Hoříček a zřízení jednotřídní školy³⁷.

Samotná škola byla postavena nákladem 20 000 K v rekordním čase 3 měsíců v následujícím roce a začalo se v ní vyučovat 57 žáků. Zdejší učitelem byl ustanoven Josef Měřička³⁸, který se ve svém volnu věnoval zdejší přírodě, zejm. entomologii. V roce 1908 byl jmenován učitelem I. třídy a správcem školy Josef Langr³⁹. O 20 let později byl do stejné funkce jmenován Jaroslav Vejnar⁴⁰. Zrušena byla v roce 1945 kvůli malému počtu žáků.

1882

Svěcení kříže ve Lhotě pod Hoříčkami

„Z farnosti Hoříčské. (Svěcení našeho kříže ve Lhotě pod Hoříčkami.) V době, kdy vlny prospěchářství tak se rozšířily, že za udalost' považují se projevy jednotlivců, již vzdorující obecnému proudu veřejně za své uznávají heslo: „Zapři sebe sám“, nebude nemístné i širším kruhům ve známost' uvéstí skutek, kterým ne jednotlivec osamělý ale obec celá na jevo dává své smýšlení křesťanské. Bylo to minulé neděle, kdy svědky jsme byli projevu toho. K farnosti naší patří též obec Lhota vůbec „pod Hoříčkami“ zvaná. V obci této stával druhdy starý dřevěný kříž, který již již pádem hrozil. To pozorujíc zbožné občanstvo tamní, ustanovilo na místě tom postaviti kříž nový, trvanlivější. Netrvalo dlouho a zbožná myšlenka – díky tamnímu sl. obecnímu zastupitelstvu! - stala se skutkem. Velikým nákladem pořízen nový, krásný, kovový kříž a vztýčen na místě předešlého. Než obec nepřestala na pouhém postavení, alebrž poskytnouc církevními předpisy žádaných reversů, postarala se i o církevní posvěcení nového kříže, kteráž slavnost' za převelikého účastenstva obyvatelstva domácího i přespolečného v neděli dne 29. m. m. se odbývala. Po odpoledních službách božích ubírali jsme se průvodem do Lhoty, odkud se nám mezi tím veliký zástup věřících s družičkami a hudbou v ústrety vypravil. Spojivše sebrali jsme se za pění velebné hymny Mariánské „Tisíckrát pozdravujeme Tebe“ k novému kříži, kterýž péčí tamních mládenců a panen chvojí a kvítím vkusně a přiměřeně byl ozdoben. Družičky obklopily kříž, načež za nastalého ticha jedna z nich (žákyně 3. třídy M. Horáková) oslovila přiměřenou řečí dp. faráře, žádajíc jej ve jménu obce za vykonání obřadů. Za nelíčené pobožnosti veškerých účastníků předsevzal nyní dp. farář J. Stifter, výkon svěcení, načež měl ku shromážděným vhodnou exhortu, ve které nauku katolickou o ctění obrazů jadrně vyložil. Pobožnost' skončena litaniemi a přiměřenou písní. Slavnost' sama zůstavila zajisté v srdci každého z účastníků dojem trvalý. Za to ručí jak pobožnost', jakou všickni na jevo dali tak i horlivost', kterou při tom osvědčili. Byliť mezi námi mnozí, již až míli cesty vážití museli, chtěje se posvátného obřadu účastniti a z vůkolních obcí nebylo ani jediné, která by co nejčtetněji zastoupena nebyla. I nebe zdálo se přátí slavnosti naší, neboť ač minulý týden počasí dosti proměnlivé bylo, v neděli odpoledne panovala pohoda ta nejlepší. Zmínky zasluhuje též ochota, jakou při obřadu projevil starosta místní, ač sám rozdílného vyznání jest. - Čest' budiž obci, která takovýmto způsobem projevuje

³⁷ Národní listy, Praha 25. července 1896.

³⁸ Národní listy, Praha 23. září 1897.

³⁹ Národní politika, Praha 25. listopadu 1911.

⁴⁰ Národní listy, Praha 18. září 1928.

*náboženské smýšlení své, sláva zastupitelstvu obecnímu, které pečuje, aby křesťanské smýšlení obyvatelstva každému příchozímu zřejmo bylo!*⁴¹ “

1886

Mladistvý obětí otravy alkoholem

„Oběť kořalky. Dne 8. t. m. přišel do hospody J. Špatenky ve Lhotě pod Hoříčkami občan J. O. Ze sousední obce Hostyňky. Hospodský, jsa – jak se praví – v nepřičetném stavu, nechal nalívati 13letého svého syna Viléma. To přivedlo zmíněného občana na zvláštní myšlenku. Poručil si sklenku kořalky a nechal ji chlapci vypítí, což se opakovalo tak dlouho, až chlapec se do té míry podnapil, že lehl a lékař k němu povolán býti musil. Týž však nemohl již nic jiného dělati, než poručiti, aby chlapce co nejrychleji zaopatřiti dali, alespoň posledním pomazáním, jelikož již byl v úplné agonii; krátce po odchodu kněze chlapec zemřel. Kdo bude asi zodpovídati za duši jeho před trůnem toho, jenž praví: „Kdo by pohoršil jedno z maličkých těchto, lépe by jemu bylo, aby“⁴² atd.? Dle jiné verse, není vyloučena možnost, že chlapec sám jsa sobě ponechán a nemaje prý nic teplého v žaludku, použil volnosti své a o své ujmě kořalky si naléval.“⁴³ “

1889

Zbavení svéprávnosti

„Za blbé prohlášeny byly Anna a Marie Vítovy, 25 a 29 let staré, dcery Fr. Víta, tkalce ve Chvalkovicích, příslušné do Oujezdce v okrese česko-skalicím“⁴⁴ .“

1893

Babské rady příčinou úmrtí⁴⁵

„Zločinné „doktorky“. Přešlý týden zemřela v Oujezdci u Chvalkovic za hrozných bolestí manželka tamějšího hostinského J. H., a poněvadž byla v stavu požehnaném a za podezřelých příznaků skonala, roznesla se mezi lidem okolním pověst, že asi zemřela následkem nějakého zločinného pokusu „léčebného“. Touže dobou roznemohlo se i v samých Chvalkovicích, jakož i v blízké Bukovině více žen na podobnou nemoc těžce, což přimělo četnictvo, že učinilo o všem oznámení, následkem čehož soud nařídil vyšetřování, kteréž mělo v zápětí zatčení dvou občanek z Chvalkovic, které při přísném výslechu částečně se přiznaly, že ženám těm rozličné rady dávaly, i byly ve vazbě vyšetřovací u c. k. okresního soudu v Jaroměři ponechány“⁴⁶ .“

---

⁴¹ Čech, Praha 5. listopadu 1882.

⁴² Cele zní takto: „Kdo by pak pohoršil jednoho z maličkých těchto věřících ve mne, lépe by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov osličí na hrdlo jeho, a pohřben byl do hlubokosti mořské.“

⁴³ Čech, Praha 13. května 1886.

⁴⁴ Národní politika, Praha 24. června 1889.

⁴⁵ Většinou šlo o rady ohledně vyvolání potratu.

⁴⁶ Národní politika, Praha 15. dubna 1893.

1895

Ničivé krupobití

29. července 1895 postihlo Lhotu pod Hoříčkami a Újezdec ničivé krupobití, jež zničilo celou úrodu na polích. Obyvatelům obou obcí tak hrozila velká nouze a problém se dostal do okresního zastupitelstva a nakonec až do poslanecké sněmovny, což dokazuje následující úryvek článku o programu jejího zasedání, jež zaalo 15. února 1896:

„Poslanec Dvořák a soudruzi podávají pilný návrh v příčině poskytnutí státní podpory obcím Lhotě pod Hoříčkami a Oujezdci (a okolním) poškozeným m. r. krupobitím a ohroženým nouzí.

V obcích Lhotě pod Hoříčkami a Oujezdci (Nové Město n. M.) byla dne 29. července 1895 hrozným krupobitím veškerá úroda zničena, tak že nezbylo rolníkům ani potřebného zrna k živobytí, ani k osevu. Ohromné škody byly c. k. berními úřady zjištěny a jmenovaným obcím odepsání pozemkové daně povoleno.

Leč ačkoliv obce tyto nemeškaly podati v čas t. j. 7. srpna 1895 c. k. okr. hejtmanstvím a poslaneckou sněmovnou žádosti o státní podporu, ačkoliv nížeapsaní ohledně těchto obcí podali v slavné sněmovně již v předešlém sezení sněmovním pilný návrh a ačkoliv mimo to poslanec dr. Dvořák za vyhovění žádosti uvedených obcí u pana referenta v ministerstvu vnitra osobně se přimlouval, nebyl při rozdělování podpor státních na obce ty žádný zřetel vzat.

Poněvadž však obyvatelstvo obou obcí netoliko v stísněných poměrech, nýbrž v skutečné nouzi se nachází, jest stíženým k udržení jich existence podpory státní nejvýš třeba. Vzhledem k politování hodným poměrům těmto podávají nížeapsaní následovní návrh:

Slavná sněmovno račiž se usnésti:

»C. k. vláda se vyzývá, aby na základě zjištěných škod v obcích Lhotě pod Hoříčkami a Oujezdec (Nové Město n. M.) postiženému obyvatelstvu poskytla ze státních prostředků výdatnou podporu a k účeli tomuto si vyžádala cestou ústavní přiměřený úvěr.

Ve formálním ohledu navrhují nížeapsaní, aby pilný tento návrh projednán byl s použitím zkrácení poskytnutého jednacím řádem a aby dle stanovení § 31. jednacího řádu přikázán byl rozpočtovému výboru.«

Formální návrh se přijímá⁴⁷.“

1895

Velký nález středověkých mincí

---

⁴⁷ Národní listy, Praha 28. března 1896.

„Nalezené starožitné peníze. Těchto dnů kopala manželka pana Václava Vika, občana ve Lhotě pod Hoříčkami, u samého obydlí brambory. Pojednou vykopala několik stříbrňáků a po těch opět několik. Všech bylo 14 kusů. Jsou to vesměs tak zv. pražské groše ražené za Václava IV. Škoda jen, že větší část grošů těch byla tak sešlá, že nemá žádné numismatické ceny. Ty, které byly zachované, byly pro náhodské museum zakoupeny. Mince nalézaly se nepochybně ve váčku koženém a byly zde někdy ve válkách husitských ukryty a zapomenuty.“⁴⁸“

20. století	
Období	Událost
1902	Vznik kempeličky ve Světlé.
1908	Ustavení záložny ve Lhotě pod Hoříčkami.
1909	V Újezdci založen SDH.
1910	Ve Lhotě pod Hoříčkami vznikl SDH.
11. prosince 1912	Zemský výbor království Českého zamítl stížnost starosty Antonína Morávka stran uložené mu pořádkové pokuty ⁴⁹ .
1913	V Újezdci postavena hasičská zbrojnice.
1916	Lhota pod Hoříčkami upsala na III. válečnou půjčku 700 K. Vilému Hofmanovi, narozenému v roce 1891 v Brzicích a příslušnému do Újezdce, byl zabaven pro zločin zběhnutí k nepříteli veškerý majetek.
1917	Rekvizice 19kg zvonku z kapličky v Újezdci.
Červen 1917	V Újezdci vyhořelo čp. 13.
24. dubna 1921	Ustavující valná hromada místního odboru Národní jednoty severočeské ve Lhotě pod Hoříčkami.
1923	Založena pamětní kniha obce Újezdce.
1925-1927	Vybudování vodovodu.
13. prosince 1926	Odevzdána stavba vodovodu v Újezdci.
1927	Podle nařízení okresního i zemského úřadu byl změněn název obce Oujezdec na Újezdec.
11. června 1927	Velké krupobití.
12. června 1927	Župní hasičský sjezd ve Světlé.
16. října 1927	Obecní volby v Újezdci. Josefa Hofmana, který starostenský úřad vedl 13 let, nahradil Antonín Borůvka z čp. 12.
1928	Opravena zeď při mostě u Újezdce.

⁴⁸ Národní politika, Praha 3. listopadu 1895.

⁴⁹ Zemědělské listy. Lidový družstevní týdeník českého venkova. Orgán Ústřední jednoty českých hospodářských společenstev v království Českém, Praha 6. prosince 1912.

Únor 1929	Kruté mrazy.
4. července 1929	Větrná smršť. Les Úlehliny u Dlouhé Vody byl polámán, poškozena většina střech v Újezdci a Lhotě pod Hoříčkami, kde byla navíc zbořena stodola Josefa Hofmana zv. Slávka a kolna Františka Petiry.
1930	Elektrifikace obce. V obci zjištěna vzteklina ⁵⁰ .
1939	Kovářská dílna ve Světlé nabízena k pronajmutí. František Rudolf, rolník ve Světlé, byl zvolen okresním vedoucím Národního souručenství v České Skalici.
1940	Nábor žen do místní organizace Národního souručenství dopadl na 100 % ⁵¹ . Lhota pod Hoříčkami a Újezdec byly přiděleny Mlékařskému a hospodářskému družstvu z. s. s r. o. v Jaroměři. Po zrušení všeobecné pokračovací školy v Hoříčkách byly Světlá a Lhota pod Hoříčkami zařezeny do obvodu náchodské školy ⁵² .
1950	Zánik Družstva pro rozvod elektrické energie ve Lhotě pod Hoříčkami.
1952	Ve Světlé ustaveno JZD, jehož samostatnost byla ukončena o 8 let později. V Újezdci založeno JZD, které se již v následujícím roce rozpadlo.
19. dubna 1952	Uzavřen hostinec v Újezdci. 1. října téhož roku znovu otevřen, tentokrát již pod hlavičkou Jednoty.
1953	V Újezdci došlo k založení JZD.
28. března 1953	Při porážce vepře u Josefa Hofmana v čp. 15 v Újezdci se při neopatrném zacházení se zbraní zranil do břicha jeho mladší bratr Jan.
20. ledna 1955	Velká bouře s vichřicí.
13. května 1955	Sněhová bouře.
2. června 1955	Velká bouře s přívalovým deštěm.
1956	Rozšíření zatačky v Újezdci od hasičské zbrojnice k Hoříčkám.
19. května 1956	Volby do MNV. Předsedou MNV v Újezdci zvolen Stanislav Hofman z čp. 10.
1957	Založení JZD ve Lhotě pod Hoříčkami.
27. prosince 1957	Poprvé se rozsvítilo veřejné osvětlení v Újezdci.
17. října	V Újezdci začala fungovat pojízdná prodejna Jednoty.

⁵⁰ Nové směry, Hradec Králové 31. října 1930.

⁵¹ Nové směry, Hradec Králové 12. dubna 1940.

⁵² Nové směry, Hradec Králové 26. července 1940.

1958	
1960	Světlá a Újezdec přišly o svoji nezávislost a byly přiřazeny ke Lhotě pod Hoříčkami. Stejně tak tomu bylo u Vestce a jeho osad. Ve Světlé postavena autobusová čekárna. Pořízen místní rozhlas, který však nebyl provozuschopný, protože bylo potřeba opravit mikrofon a nikdo se k tomu neměl ⁵³ .
1966-1968	Úprava domu ve Světlé, kde dříve bývaly místnosti místního MNV. Financována byla Jednotou, další práce byly v gesci MNV Lhota pod Hoříčkami ⁵⁴ . Následně zde vznikla prodejna smíšeným zbožím a knihovna ⁵⁵ .
1975-1980	Svépomocí občanů vybudována kanalizace.
7. června 1976	Na polích u Lhoty pod Hoříčkami byla spatřena samice losa evropského, která přišla od Ratibořic.
1981-1982	ZO Českého svazu ochránců přírody z Hoříček začala s budováním chráněné ornitologické lokality v 1,5 ha velkém prostoru bývalé cihelny u Světlé ⁵⁶ .
8. září 1982	Mezi Hoříčkami a Světlou došlo k vážné dopravní nehodě.
1985	První letní pionýrský tábor v lokalitě Větrník ⁵⁷ .
1. července 1985	Součástí tzv. střediskové obce Hoříček se staly dosud samostatné obce - Brzice, Lhota pod Hoříčkami, Litoboř a Mezilečí.
1993	V Újezdci založena autodoprava Stanislava Mádra.
2000	Plynofikace Lhoty pod Hoříčkami.

1902

Ustavení kempeličky ve Světlé

Zdejší záložna byla zapsána do rejstříku společenstev královéhradeckým krajským soudem 20. prosince 1902. Tehdy nesla název: Spořitelní a záložní spolek pro Světlu a okolí, zapsané společenstvo s neobmezeným ručením. První představenstvo bylo složeno ze starosty Josefa Horáka, rolníka ve Světlé, náměstka starosty Františka Rýdla, rolníka ve Světlé, a přísedících členů: Františka Možíše, rolníka v Litoboři, Jiřího Machaně, rolníka ve Větrníku, a Petra Ptáčka, rolníka v Pohodlí⁵⁸. Zanikla v roce 1952, kdy se stala součástí Státního spořitelny.

1905

⁵³ Nový čas, Náchod 17. května 1961.

⁵⁴ Nový čas, Náchod 31. května 1967.

⁵⁵ Nový čas, Náchod 11. září 1968.

⁵⁶ Nový čas, Náchod 9. února 1982.

⁵⁷ Pochodeň, Hradec Králové 9. října 1989.

⁵⁸ Zemědělské listy. Ilustrovaný časopis věnovaný veškerým zájmům zemědělství, hospodářského průmyslu, národního hospodářství a veřejné správy. Orgán Ústřední jednoty českých hospodářských společenstev v království Českém, Praha 23. ledna 1903.

Tetanus

„Z Náchoda se oznamuje: Dne 12. tm. Oznámil starosta obce Světlé, ležící mezi Českou Skalicí a Hoříčkami, okresnímu hejtmanství v Náchodě, že tam bylo postiženo dítě klempíře Venigra ztrnutím šije. Jak se dále sděluje, odebral se c. k. okresní lékař dr. Ant. Výtvar neprodleně do Světlé, aby případ ten vyšetřil⁵⁹.“

1908

Vznik záložny ve Lhotě pod Hoříčkami

Zdejší kempelička vznikla v roce 1908. Valné hromady i jiné schůze členské základny se konaly zpravidla v hostinci „U Pavlů“, patřícímu Janu Pavlovi. 24. dubna 1914 došlo ke změně stanov a o několik měsíců později byl spolek organizačně ochromen, protože někteří z členů narukovali na frontu. Členská základna se s každým dalším rokem války zúžovala. Záložna zanikla v roce 1952, kdy byla sloučena se Státní spořitelnou.

1909

Založení SDH v Újezdci

V roce 1909 byla zakoupena hasičská stříkačka a ještě téhož roku byl založen sbor dobrovolných hasičů, který měl na počátku 18 členů. Prvním velitelem byl Antonín Borůvka z čp. 3, podvelitelem Alois Rudolf z čp. 7 a jednatelem Gustav Borůvka z čp. 1. V roce 1913 byla na náklady obce postavena hasičská zbrojnice. Vývoj ve sboru byl poklidný, neboť v obci často nehořelo a ani ji nezasáhla nějaká živelní pohroma. Poté však přišla 1. světová válka a muži museli narukovat na frontu, čímž byl sbor ochromen. Navíc ve 2. polovině června 1917 vyhořelo stavení čp. 13. Sbor přežil i tu následující světovou válku. Významnou událostí v životě požárníků v Újezdci se stalo velké požární cvičení, které se konalo 6. července 1958 a zúčastnily se ho sbory ze Lhoty pod Hoříčkami, Světlé a Chvalkovic. Českoskalický sbor se pozdíel a tak nakonec jen přihlížel.

1925-1927

Vybudování vodovodu

Česká Skalice měla původně vodovod, rozvádějící vodu z řeky Úpy, a pitná voda byla opatřována 6 studnami. Tyto studny byly původcem každoročně se objevujícího tyfu, a když bylo uváženo, že lze obdržet na stavbu vodovodu dostatečně vysokou státní a zemskou podporu, netrvalo jednání dlouho a přes odpor menší části občanů se obecní zastupitelstvo usneslo zřídit nový vodovod.

Aby mohl být vodovod gravitační, byly hledány prameny ve vyšších polohách u Prorub a Posadova. Během doby zažádaly obce, položené poblíž potrubní sítě, aby jim bylo dovoleno

---

⁵⁹ Lidové noviny, Brno 18. dubna 1905.

se připojit na vodovod, takže vznikla skupina, v níž byly nakonec sdruženy obce Česká Skalice, Malá Skalice, Mezilečí, Chlístov, Nový Dvůr, Hostinka, Hoříčky, Křižanov, Posadov, Újezdec, Vestec a Lhota pod Hoříčkami. 3. září 1925 byla vyhodnocena vyhlášená veřejná soutěž na zhotovitele vodovodu v Hoříčkách, Vestci, Újezdci a Lhotě pod Hoříčkami a ještě v témže roce se začalo s jejím budováním.

Rozsah provedené potrubní sítě měřilv roce 1927 40628 m, z toho přívodní a zásobní řad o průměru 150 mm byl o délce 12 819 m, svodné řady v prameništi a rozvodné řady po obcích v průměru 125, 100, 80 a 40 mm měřily úhrnem 27 779 m. Na potrubní síti bylo namontováno 116 požárních hydrantů a 21 výtokových stojanů. Ze stavebních objektů bylo významných 6 betonových typizovaných pramenných jímek, hlavní sběrna s nadzemním vstupem, zemní jednokorunový vodojem ze železobetonu o obsahu 30 m³ pro obec Mezilečí, zemní vodojem ze železobetonu o obsahu 300 m³ pro Českou Skalici a 2 železobetonové věžové vodojemy o obsahu 30 m³ pro Hoříčky a Nový Dvůr⁶⁰.

Celkový náklad na stavbu obnášel zaokrouhleně 4 500 000 Kč. Na tento náklad poskytlo ministerstvo zemědělství 25 %, ministerstvo zdravotnictví 20 % a zemský správní výbor 15 %, celkem tedy činila subvence 60 %. Stavbu řádně provedla za dozoru Zemědělské rady firma ing. Jaroslav Matička v Praze. Vysoká subvence a malé udržovací náklady umožnily, že ve městě a také v některých dalších obcích bylo vybíráno pouze nízké všeobecné vodné, průměrně 12 Kč z jedné obytné místnosti ročně. V budování sítě bylo pokračováno ještě v následujících letech, protože se musel vyřešit problém s nedostatkem vody ve vodovodu, zejm. v letním období.

V obci byl vodovod spojen s I. vodovodním družstvem, jež se scházelo v hostinci „U Drtinů“ a vždy rozhodovalo o ceně, jež se měla platit za vodné. V roce 1930 bylo navrženo, aby se vodné platilo pololetně a napřed v určenou dobu⁶¹.

1929

Rekonstrukce silnice v Újezdci

V dubnu 1929 začala oprava silnice od hostince čp. 4 k Hoříčkám. Nejdříve byl zbořen kamenný most a místo něj zde vyrostl betonový, na který bylo spotřebováno 90 q cementu. Celá silnice byla rozšířena o 1 m, díky čemuž byl zavezen hluboký příkop pod čp. 11 a odtok nahrazen betonovým potrubím o průměru 70 cm. Dále byl strhnut břeh pod spálenišťem z čp. 13, zavezen rybníček pod čp. 12 a vykáčena švestková alej po pravé straně až k Novému Dvoru.

1930

Založení Družstva pro rozvod elektrické energie ve Lhotě pod Hoříčkami

⁶⁰ Národní listy, Praha 3. září 1927.

⁶¹ Zemědělské družstevní listy. Věstník Ústřední jednoty hospodářských družstev v Praze, Praha 14. února 1930.

Elektrifikace obcí u České Skalice probíhala zejména koncem 20. a počátkem 30. let 20. století. Když se objevily podobná sdružení v blízkém okolí a místní obyvatelé si uvědomili význam elektrické energie, vznikl tento spolek též ve Lhotě pod Hoříčkami. Schůzování probíhalo zejména v místních hostincích, ale také u jednotlivých členů vedení doma. 22. ledna 1933 bylo stanoveno nové zápisné a pokuty za přestupky proti stanovám a jednacímu řádu. Stejně tak bylo odsouhlaseno usnesení o úhradě ztráty a dlužných pohledávek členů. Jako období úplného zániku družstva se uvádí rok 1950, některé jiné prameny hovoří až o roku 1951.

1932

Tragická nehoda autobusu u Heřmanického dvora

3. března 1932 se u dvora Heřmanice převrátil autobus, řízený J. Machem. Nehodu zavinil cyklista Vik ze Světlé, který jel před autobusem po silnici z jedné strany na druhou a vyhnul se teprve v posledním okamžiku. Autobus vezl 20 osob, 7 bylo zraněno a 1 na následky zranění zemřela. Byl jí Čeněk Tylš z Mezilečí, majitel závodu kovářského a strojnického, náměstek starosty Společenstva kovářů a podkovářů a náměstek hasičské župy jaroměřské. Jeho pohřeb se konal 26. března téhož roku za velmi četné účasti občanstva z Mezilečí, Hoříček a okolních obcí⁶². Vedle něj byli těžce zraněni ještě manželé Vondrovi z Třebešova a Josef Hofman ze Světlé, který dojížděl do měšťanské školy v České Skalici⁶³.

1933

Důvěřivost se nevyplácí

„Na znamenitý nápad přišel Josef Z. z Havlovic u Úpice: prodával po vesnicích všeliké letkvary, které vydával za znamenité léky a znamenitě tak napaloval kde koho. Chalupníku J. Jos. Kejzlarovi ve Lhotě pod Hoříčkami prodal těchto za 264 Kč s ujištěním, že jeho nemocná žena se po nich nejdéle za šest neděl pozdraví, ale když se tak nestalo, udal Kejzlar havlovického „felčara“ četnictvu.“⁶⁴

1936

Zemřel Vincenc Vávra

Narodil se 26. července 1849 v Újezdci. Základní vzdělání získal na utrakvistické škole ve Chvalkovicích, v německé škole v Kohoutovicích a v hlavní škole ve Dvoře Králové nad Labem, kde absolvoval 4. třídu. Poté navštěvoval gymnázium v Hradci Králové a po maturitě, kterou absolvoval s vyznamenáním v roce 1871⁶⁵, studoval klasickou filologii na pražské univerzitě. V letech 1875-1880 působil na reálném gymnáziu v Praze v Jindřišské ulici, poté do roku 1899 učil na českém gymnáziu v Brně, posléze se stal ředitelem státního gymnázia

⁶² Nové směry, Hradec Králové 1. dubna 1932.

⁶³ Národní listy, Praha 5. března 1932.

⁶⁴ Národní listy, Praha 3. února 1934.

⁶⁵ Národní listy, Praha 26. července 1929.

v Přerově. V roce 1908 byl jmenován vládním radou⁶⁶. V Brně se účastnil veřejného života, vyučoval ve Vesně, konal četné přednášky v Brně a okolí. Psal drobné básně a pojednání do časopisů. Věnoval se bádání o životě a díle Boženy Němcové a v tomto oboru publikoval řadu studií. Roku 1892 vydal pojednání „Ze starého bělidla“. V roce 1895 vydal u J. Otty jeden z prvních životopisů Boženy Němcové – „Božena Němcová. Pokus životopisný a literární“. V Přerově vydal „Čítanku Boženy Němcové“. Stýkal se s Bohdanou, dcerou Boženy Němcové, a díky tomu získal velkou část spisovatelčiny korespondence, kterou předal muzeu Boženy Němcové v České Skalici, jež pomáhal zakládat. Roku 1915 vydal dopisy Němcové v souhrnu „Korespondence a zápisky B. Němcové“. O prázdninách pravidelně s rodinou, zejména však po úmrtí své manželky, jezdil do rodného kraje, a to až do roku 1932, byl iniciátorem a spoluorganizátorem sjezdu krajanů, při kterých se na Hoříčky sjížděla řada hostů, zasloužil se o zřízení pomníku A. Pichovi a o umístění pamětní desky J. Zeyerovi. Napsal vlastivědnou studii „Hoříčky a okolí“. 30. dubna 1918 odešel do výslužby a přestěhoval se do Brna. Zemřel 5. ledna 1936 v Brně.

1939

Elektrárenská družstva
Družstvo pro rozvod elektrické energie ve Lhotě pod Hoříčkami, z. sp. s o. r.
Hostince
František Kašpar, Josef Morávek, Jan Pavel.
Koláři
Stanislav Prouza.
Kováři
František Morávek.
Krejčí
František Stainert, Antonín Špaček.
Obuvníci
Josef Borůvka.
Ovoce (obchody)
Josef Kejzlar.
Pekaři
Karel Celba, Václav Cvrček.
Řezníci
Antonín Brát.
Smíšené zboží (obchody)
Marie Celbová, Václav Cvrček.
Spořitelny a záložny
Kampelička, spořitelní a záložní spolek ve Lhotě pod Hoříčkami, z. sp. s n. r.
Trafiky
Karel Celba, František Kašpar.

⁶⁶ Národní listy, Praha 8. ledna 1936.

Lhota pod Hoříčkami v roce 1939⁶⁷

1939

Cihelny
František Rudolf.
Elektrárenská družstva
Družstvo pro rozvod elektrické energie ve Světlé, z. sp. s r. o.
Hostince
Antonín Maršík, Josef Vik.
Kováři
Josef Horák.
Meliorace
První vodovodní družstvo ve Světlé, z. sp. s o. r.
Obuvníci
Josef Mertlík.
Pekaři
Augustin Šrůtek.
Pokrývači
Josef Špetla.
Sedláři
Václav Středa.
Smíšené zboží (obchody)
Antonín Maršík, Augustin Šrůtek.
Spořitelny a záložny
Kampelička, spořitelní a záložní spolek ve Světlé, z. sp. s n. r.
Trafiky
Augustin Šrůtek.

Světlá v roce 1939⁶⁸

1939

Hostince
Josef Hoffmann.
Jednatelství
Bedřich Petira.

⁶⁷ Adresář Protektorátu Čechy a Morava pro průmysl, živnosti, obchod a zemědělství. Za použití úředních pramenů vydán firmou Rudolf Mosse akc. spol. Svazek I. Seznam adres: Čechy, Praha 1939.

⁶⁸ Adresář Protektorátu Čechy a Morava pro průmysl, živnosti, obchod a zemědělství. Za použití úředních pramenů vydán firmou Rudolf Mosse akc. spol. Svazek I. Seznam adres: Čechy, Praha 1939.

Košikáři
Josef Laštůvka, Adolf Šubrt.
Krejčí
Vincenc Hofman.
Rolníci
Jan Antoš, Alois Borůvka, Josef Borůvka, Oldřich Borůvka, František Hofman, Václav Mervart, Bedřich Petira, Josef Tylš, Václav Tylš.
Smíšené zboží (obchody)
Josef Laštůvka.
Trafiky
Josef Hofman.
Zahradnictví
Václav Mervart.

Újezdec v roce 1939⁶⁹

1943

Zemřel Jan Dvořáček

Narodil se 19. června 1880 ve Lhotě pod Hoříčkami. Vychodil místní obecnou školu a po absolvování 2 tříd náhodské tkalcovské školy v Náchodě se přestěhoval v roce 1897 do Krčína, kde se stal velmi aktivním členem místních spolků, ať již Sokola, či Čtenářské besedy. Věnoval se také místní historii a psal i zdejší kroniku. Roku 1912 byl zvolen do obecního zastupitelstva, ale po vypuknutí 1. světové války musel narukovat na frontu. Na rozdíl od některých spoluobčanů měl to štěstí, že frontovou zkušenost přežil a mohl se vrátit zpět domů. Hned po návratu se znovu vrhl do politického i společenského života obce. Jeho oblíbenost mu pomohla k opětovnému zvolení do obecního zastupitelstva v letech 1919 a 1923, přičemž v letech 1923-1928 působil navíc jako starosta Krčína. Zemřel 26. září 1943 tamtéž.

1952

Založení JZD Újezdec

9. srpna 1952 byli nařízením ONV pozváni na Hoříčky místní rolníci, aby podepsali technickou úpravu půdy pro JZD Hoříčky. Ti však odmítli a nakonec založili místní JZD, do něhož odmítl vstoupit jen Josef Hartman z čp. 4. Pozemky, které si vyhlédlo hoříčské družstvo, jim však byly nakonec stejně zabráný a ty náhradní u Válovic byly bonitně slabší. První společnou akcí bylo vyvážení hnoje na pole 15. září téhož roku. V následujícím roce byla špatná úroda obilnin, která byla způsobena jak počasím, tak úřední mašinérií, týkající se zákazu vyvážení chlévské mrvy a orby kvůli technické úpravě půdy, což způsobilo skoro

⁶⁹ Adresář Protektorátu Čechy a Morava pro průmysl, živnosti, obchod a zemědělství. Za použití úředních pramenů vydán firmou Rudolf Mosse akc. spol. Svazek I. Seznam adres: Čechy, Praha 1939.

čtyřtýdenní zpoždění prací. Problém tak nastal s dodávkami chlebového obilí i mléka, nastaly rozbroje a mnoho družstevníků podalo žádost o vystoupení z družstva. 20. září 1953 se nakonec rozpadlo a podzimní práce již dělal každý sám. Některé pozemky navíc převzalo JZD Hoříčky. Drobným zemědělcům měla pomáhat traktorová stanice na Hoříčkách, ale opak byl pravdou. Přesto byly dodávky obilí v roce 1955 splněny na 100 %, neurodila se však zase řepa cukrovka. Nastala však tvrdá přesvědčovací akce, jejíž obětí byl v sousední Lhotě pod Hoříčkami František Hašek, který po výslechu na SNB v Náchodě raději spáchal sebevraždu. 15. září 1957 se konala ustavující schůze družstva, která byla velmi vzrušená. Během ní vrátili přihlášku Václav Jindra a Josef Hartman, Ludmile Hartmanové byla naopak vrácena. Oba výše zmínění však po několika dnech zastrašování svoje rozhodnutí změnili a do družstva vstoupili. Předsedou se stal Josef Borůvka. V roce 1958 se stavěla družstevní drůbežárna, na níž se použil materiál ze spaleniště čp. 13. Nastává období anonymních dopisů a výměn funkcionářů. Kritika se netýká jen špatného plnění dodávek, ale i toho, že přes dostatek potahů zůstává většina sena venku. 3. prosince 1959 se uskutečnila schůze představenstva JZD a MNV kvůli zamýšlenému scelení JZD Újezdec, Lhota pod Hoříčkami, Vestec a Světlá, jež bylo nakonec schváleno a následujícího roku provedeno, čímž JZD Újezdec zaniklo.

1957

Vznik JZD Lhota pod Hoříčkami

Taktika přesvědčování i zastrašování místních sedláků probíhala již od začátku 50. let, nejprve velmi neúspěšně⁷⁰, ale smutné události v okolí přinesly postupně úrodnou půdu. Počátkem roku 1955 se zdejší jednotlivě hospodařící zemědělci zavázali k řádnému obdělávání nevyužitých půd. V následujícím roce se o volnou půdu začalo zajímat JZD Zájezd. K ustavení JZD ve Lhotě pod Hoříčkami došlo 9. září 1957⁷¹. Po určitém období konfliktů a vzrušených diskusí se družstevníkům začalo dařit a o jejich úspěších mnohdy referoval regionální tisk, zejm. pokud šlo o více než 100% překročení plánovaných závazků v živočišné i rostlinné výrobě. Po 2 letech bylo rozhodnuto o přičlenění JZD v Újezdci. Na přelomu 50. a 60. let se družstvo zařadilo mezi velké propagátory kompostů a meliorací. S pomocí tehdy přišly patronátní závody a dokonce i státní statek v Adršpachu, s nímž byla uzavřena vzájemná smlouva. V únoru 1973 se stalo součástí JZD 25. únor Lhota pod Hoříčkami-Zájezd, se sídlem v České Skalici, jež mělo 1300 hektarů zemědělské půdy⁷². 19. srpna 1976 rozhodl o zániku tohoto družstva ONV v Náchodě a 5. března 1977 se uskutečnila ustavující členská schůze nově založeného JZD, jež vzniklo z JZD 25. únor Lhota pod Hoříčkami-Zájezd se sídlem v České Skalici, JZD ve Slatině nad Úpou, JZD Partyzán Exnar ve Chvalkovicích v Čechách, JZD Čs.-sovětského přátelství v Hoříčkách, JZD Nový život v Mezilečí, JZD Svornost v Brzicích a Sloučených JZD Zdeňka Nejedlého v Dolanech. Ze Lhoty pod Hoříčkami se tak stalo pouhé družstevní středisko.

1966

Výstavba pohostinství Na Větrníku

---

⁷⁰ Spolu s Litobořím, Vestcem a Brzicemi.

⁷¹ Rudé právo, Praha 11. září 1957.

⁷² Pochodeň, Hradec Králové 1. března 1973.

Menší objekt hostince s výčepem byl postaven v roce 1966 a sál k němu přibyl roku 1984. Nazván byl pro svou blízkost stejnojmenné osadě, jež je dnes součástí Vestce. Hned od počátku byl místem slavnostních zasedání MNV, uskutečňovaly se zde schůze místních spolků a JZD, konaly se taneční zábavy, koncerty, přednášky, mikulášské nadílky a další akce. Velkým problémem se však stala péče o objekt, který začal chátrat. Rozsáhlá rekonstrukce domu proběhla až v roce 2004. Dnes se tak jedná o dvoupodlažní zděný objekt s restaurací a kuchyní, sálem a 5 pokoji v patře.

1995

Zemřel František Rudolf

Narodil se v roce 1911 ve Světlé. Vychodil obecnou školu ve Vestci a studoval na vyšší zemědělské škole v Chrudimi, aby mohl převzít rodinný statek, který se pod jeho vedením stal jedním z nejmodernějších a nejlépe prosperujících hospodářství v celém širém okolí. Byl známým činovníkem v republikánském dorostu⁷³ a po roce 1939 v Národním souručenství⁷⁴. Redigoval kalendář Rolník. Věnoval se amatérskému hraní divadla, bavila ho regionální historie a psal básně pod uměleckým pseudonymem Pavel Jasmín⁷⁵. Přispíval do Náchodských listů i do regionálních novin Náš čas, ale řadu svých básní i próz otiskl v hradeckém Pokroku a ve Venkově⁷⁶. V roce 1951 mu byl statek znárodněn a on jako kulak musel projít řadou dělnických profesí, protože zemědělství měl zapovězeno. Ve svých 70 letech se stal zakládajícím členem svazu ochránců přírody na Hoříčkách a zde byl agilním pracovníkem až do své smrti. Kromě toho byl také vášnivým myslivcem. Zemřel 5. února 1995 v České Skalici.

2000

Ustavení Sdružení obcí Stráně

Toto sdružení obcí bylo založeno jako zájmové sdružení právnických osob na členské schůzi 30. října 2000 a do registru zájmových sdružení při OkÚ Náchod bylo zapsáno 2. listopadu téhož roku. Obce spolupracují hlavně v oblastech infrastruktury, tvorby a údržby krajiny, koordinace dopravy, školství a tělovýchovy, kultury, služeb rozvoje turistiky a zájmu turistické veřejnosti o mikroregion, koordinace výhledových plánů sdružených obcí, společného využívání Programů obnovy venkova a programů EU.

Členy sdružení jsou obce Brzice (s místními částmi Běluň, Komárov, Proruby, Ždár u Hoříček, Harcov), Hoříčky (s místními částmi Chlístov, Křižanov, Mečov, Nový Dvůr), Chvalkovice (s místními částmi Kopaniny, Malá Bukovina, Miskolezy, Střeziměřice, Velká Bukovina, Výhled), Lhota pod Hoříčkami (s místními částmi Světlá, Újezdec), Litoboř, Velký Třebešov a Vestec (s místními částmi Hostinka, Větrník).

---

⁷³ Náchodské listy, Náchod 7. dubna 1939.

⁷⁴ Byl náměstkem českoskalického okresního vedoucího Josefa Hamzy, ředitele okresní hospodářské záložny a člena městské rady.

⁷⁵ Náchodské listy, Náchod 10. dubna 1942.

⁷⁶ Náchodské listy, Náchod 17. dubna 1942.

21. století	
Období	Událost
15. července 2005	Požár domu v Újezdci.
2. května 2007	Požár stohu ve Lhotě pod Hoříčkami.
2009	Rekonstrukce silnice mezi Českou Skalicí a Hoříčkami.
2011	Ing. Vratislav Nývlt z firmy PROKONSULT s. r. o. – projektová, konstrukční a statická kancelář, Červený Kostelec zpracoval projekt opravy opěrné zdi u čp. 6 ve Lhotě pod Hoříčkami.
6. července 2012	Hasiči museli evakuovat 28 lidí z dětského tábora ve Lhotě pod Hoříčkami.
2013	Rekonstrukce opěrné zdi u čp. 6 ve Lhotě pod Hoříčkami.
2014	Vybagrování požární nádrže ve Světlé.
12. března 2014	Požár části lesa u Újezdce.
24. dubna 2016	Jiřina Vejnarová oslavila 100. narozeniny.
9. července 2016	Oficiální zahájení provozu na nově vybudovaném sportovišti ve Lhotě pod Hoříčkami.
6. srpna 2016	1. ročník poháru o Lhoteckého pstruha.

2002

Pořízení územního plánu obce

Jeho pořízení bylo schváleno 20. března 2000 (zpracovaná územní studie z roku 1997). Zhotovitelem návrhu se stal Ing. arch. Milan Vojtěch z Pardubic, který ho odevzdal v květnu 2001. Ke schválení návrhu územního plánu došlo 16. července 2002 a jeho účinnost nastala 8. srpna téhož roku. Zatím prošel 2 změnami, a to k 1. červnu 2009 (účinnost k 17. červnu téhož roku). Ke schválení pořízení první změny došlo 15. června 2007, projednávání zadání probíhalo od 15. října do 20. prosince 2007, návrh od Ing. arch. Milana Vojtěcha z Pardubic začal být projednáván 28. listopadu 2008. Druhou změnu územního plánu též zpracoval stejný projektant. Schválení jejího pořízení je z 20. prosince 2007, projednávání zadání se uskutečnilo mezi 28. březnem a 28. srpnem 2008 a k projednávání návrhu bylo přistoupeno 28. listopadu 2008.

2011

Vloupání již i do trafostanice

Počátkem dubna tohoto roku bylo zjištěno vloupání do trafostanice ve Lhotě pod Hořikami, což ukázalo, že zlodějům již nestačí navštěvovat zdejší chaty a chalupy, ale rozhodli se objevovat také poklady různých technických zařízení.

Funkční stanici pod proudem musel zloděj nejprve vypnout, aby mu nehrozilo nebezpečí úrazu elektrickým proudem. Zloději však nešlo o elektrosoučástky, ale uvnitř vypustil olej z chladicí nádrže a odcizil měděné vinutí transformátoru.

Podíval se též do rozvodných skříní, jež vypáčil a odcizil z nich měděné vodiče. Po sobě zanechal olejové skvrny v okolí trafostanice a mastné plechy a šrouby, které se mu nehodily. Hmotná škoda byla vyčíslena na 300 000 korun.

2014

Rok	Stav 1.1.	Narození	Zemřelí	Přistěhovalí	Vystěhovalí	Stav 31.12.
1971	483	6	10	12	18	473
1972	473	2	10	15	4	476
1973	476	3	12	15	9	473
1974	473	7	11	5	8	466
1975	466	2	10	11	13	456
1976	456	6	11	7	21	437
1977	437	6	15	5	18	415
1978	415	6	12	10	15	404
1979	404	6	7	13	18	398
1980	398	3	12	17	10	396
1981	406	5	9	20	19	403
1982	403	3	9	17	20	394
1983	394	12	15	19	16	394
1984	394	6	9	11	12	390
1985	390	4	2	6	18	-
1991	267	3	-	-	1	269
1992	269	1	4	2	2	266
1993	266	1	6	11	6	266
1994	266	4	3	-	2	265
1995	225	3	2	1	1	226
1996	226	-	2	4	3	225
1997	225	3	2	18	8	236
1998	236	4	1	6	-	245
1999	245	2	6	8	9	240
2000	240	3	2	5	6	240
2001	244	3	1	2	1	247
2002	247	-	2	10	5	250
2003	250	1	-	13	12	252
2004	252	2	2	4	7	249
2005	249	6	4	4	11	244
2006	244	2	2	11	5	250

2007	250	-	3	2	2	247
2008	247	6	4	10	8	251
2009	251	1	3	6	2	253
2010	253	7	1	9	5	263
2011	275	6	1	13	7	286
2012	286	2	3	13	13	285
2013	285	4	2	8	4	291
2014	291	1	2	12	5	297

Demografický vývoj Lhoty pod Hoříčkami v letech 1971-2014⁷⁷

Rok	Sňatky	Rozvody	Potraty
1991	4	-	.
1992	1	-	-
1993	1	-	1
1994	1	1	2
1995	1	2	3
1996	1	-	2
1997	1	1	1
1998	1	1	4
1999	3	-	-
2000	1	2	5
2001	1	-	1
2002	1	2	-
2003	2	-	-
2004	-	2	2
2005	1	-	1
2006	1	-	1
2007	2	-	1
2008	-	1	-
2009	1	-	-
2010	-	1	2
2011	-	-	-
2012	2	-	1
2013	-	-	-
2014	4	-	1

Počet uzavřených sňatků, rozvodů a potratů ve Lhotě pod Hoříčkami v letech 1991-2014

2016

Oslava stých narozenin

⁷⁷ Podle údajů Českého statistického úřadu.

24. dubna 2016 oslavila 100. narozeniny Jiřina Vejnarová a u této příležitosti se uskutečnila malá slavnost. Od zastupitelů Lhoty pod Hoříčkami dostala velkou televizi s plochou obrazovkou, od rodiny projížďku kočárem taženým čtyřspřežím vraníků a na její zdraví si přišla připít nejen celá rodina, ale i velké množství známých a přátel.

Celý život prožila ve Lhotě pod Hoříčkami, kde hospodařila s otcem Františkem Petirou na 10 hektarech polností. Následně si vzala za manžela učitele a měla dceru. V 50. letech rodina dlouho vzdorovala, než podlehl tvrdému nátlaku a vstoupila do JZD. Celou dobu čelila výhrůžkám, že bude vystěhována nebo jinak postižena. Samozřejmě byly pohružky vězením. Posléze Jiřina Vejnarová pracovala v družstvu v kravíně a následně v drůbežárně u Větrníku, která mimochodem stála na jejich poli. Ještě v důchodu byla ve školní jídelně na Hoříčkách.

Po restitucích se ujal rodinného majetku její vnuk Jiří Kricnar. Jedno však rodina v rámci restitucí neobdržela - stodolu, kterou vlastnili manželé František a Amálie Petirovi, rodiče Jiřiny Vejnarové. Amálie Vejnarová zemřela v roce 1958 a její polovinu budovy zdědila právě dcera Jiřina. Dcera s otcem pak vstoupili v roce 1957 do družstva.

Právě díky soudu o tuto stodolu se celá republika dozvěděla o nespravedlnostech nejen dob minulých, ale též současných. Družstvo odmítlo stodolu vydat, protože podle něj byla odevzdána družstvu roku 1960, takže došlo k přechodu vlastnictví ze zákona. Navíc k ní JZD pořídilo přístavbu.

Soudy se případem zabývaly od roku 1994. Tehdy požádali o určení vlastnictví k polovině stodoly vnuci Jiří a Kamil Kricnarovi, když stavěli na darovací smlouvě od své babičky a matky. Soudy to však smetly ze stolu a krajský soud v Hradci Králové doporučil, aby se rodina domáhala nároků podle zákona o půdě. Vnuci však místo toho podali stížnost k Ústavnímu soudu. Ten ji však zamítl a kvůli uplynutí lhůt už nebylo možné o majetek žádat v restituci. Happyend se však v tomto případě nekonal. Jiřina Vejnarová se nakonec nedočkala ani omluvy za příkoří z dob kolektivizace, ale ani oné poloviny stodoly. Ne všechny hříchy minulosti byly napraveny, ne vždy spravedlnost vítězí.

Sepsáno k volnému šíření.

Boris7.